

N:o 6.

Ank. till Riksd. Kansli den 27 Febr. 1885, kl. 6 e. m.

*Andra Kammarens Tredje Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 2,
rörande Herr C. J. Petterssons i Eksebo motion om
skrifvelse till Kongl. Maj:t angående rätt för delegare i
sockne- eller distriktsmagasin att besluta om dessas an-
vändning.*

Uti en inom Andra Kammaren väckt motion, N:o 82, föreslår Herr C. J. Petersson i Eksebo, att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t måtte anhålla, att lagstadgande, med upphäfvande af deremot stridande föreskrifter, måtte utfärdas, hvarigenom frihet lemnas delegare i sockne- eller distriktsmagasin att efter eget godtfinnande besluta om dess användande eller upplösning.

Såsom skäl för sin framställning anför motionären *dels* att, då dylika magasinsinrättningar vanligen bildats på det sätt, att lika tillskott af spannmål af de särskilda hemmansegarne inom socknen eller distriktet gjorts efter förmedladt hemmantal, deraf också följde, att dylika magasinsfonder fortfarande utgjorde dessa hemmansegares tillhörighet, *dels ock* att, fastän genom Kongl. kungörelsen den 4 December 1863 vederbörande kommunalstämmor erhållit rättighet att med sådana magasin göra de förändringar, som kunde anses nyttiga, det vore förenadt med oöfvervinneliga svårigheter att så ombilda dem, att alla till kommunen skattskyldige finge sin vederbörliga andel deri.

Den af motionären åberopade Kongl. kungörelse innehåller, att det må ankomma på vederbörande kommunalstämma att, i de fall, der sådant icke af befintliga villkor vid enskilda donationer förhindras, vidtaga de förändringar med sockne- eller distriktsmagasin, som af kommunalstämman anses nyttiga, under iakttagande likväl att, derest magasinsrörelsen kommer att minskas eller helt och hållet indragas, det genom den befintliga spanmålens föryttrande erhållna penningekapital skall under behörig kontroll bibehållas.

Den förändring härutinnan, motionären föreslår, innebär således ej mindre, att dispositionsrätten öfver ifrågavarande magasin skulle öfverflyttas från kommunalstämmorna till vederbörande delegare, än äfven att delegarne skulle vara oförhindrade att, vid magasinsrörelsens möjligen skeende indragning, sig emellan fördela det penningekapital, som genom den befintliga spanmålens föryttrande kan erhållas.

Då emellertid dispositionsrätten öfver de magasinsinrättningar af ifrågavarande slag, som kunna visas vara bildade genom sammanskott af kommunens hemmansegare och sålunda vara en deras gemensamma tillhörighet, redan nu, på grund af stadgandet i 10 § i Kongl. förordningen om kommunalstyrelse på landet, tillkommer egare af i mantal satt jord, samt det icke kan anses öfverensstämmande med sunda lagstiftningsgrundsatser att tillåta nuvarande delegare i en magasinsinrättning, hvilka i regeln icke bidragit till dess stiftande, att sig emellan dela dess för betjenande af ett offentligt ändamål samlade behållning, får Utskottet hemställa,

att motionen icke måtte af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 27 Februari 1885.

På Utskottets vägnar:

E. VON DER LANCKEN.
